

عنوان مقاله:

بررسی رابطه مصرف هیدروکسی اوره با سنگ های صفراوی در بیماران بتا تالاسمی ماژور و اینترمدیا

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 17، شماره 61 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسن کرمی
کوروش وحیدشاهی
مهرنوش کوثریان
حسین کرمی
مانی جمالی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: در بیماران بتا تالاسمی هموزیگوت (ماژور و اینترمدیا)، به علت لیزمزمین و خون سازی غیر موثر و برخی عوامل دیگر بروز سنگ های سیستم صفراوی شایع است که منجر به ایجاد عوارض مختلفی در بیماران می گردد. هیدروکسی اوره دارویی است که با افزایش تولید هموگلوبین F منجر به کاهش لیز گلوبول های قرمز در بیماران بتا تالاسمی هموزیگوت می گردد. در رابطه با اثر مصرف هیدروکسی اوره بر میزان بروز سنگ های صفراوی در این بیماران مطالعه زیادی صورت قرار نگرفته است. هدف از انجام این مطالعه تعیین این رابطه در بیماران تالاسمی ماژور و اینترمدیا مراجعه کننده به مرکز تحقیقات تالاسمی دانشگاه علوم پزشکی مازندران بوده است. مواد و روش ها: این مطالعه به روش کوهورت تاریخی (Historical cohort) در سال ۱۳۸۵ انجام گردید. جامعه مورد مطالعه بیماران تالاسمیک ماژور و اینترمدیای مراجعه کننده به بیمارستان بوعلی سینا بوده است. بیماران در دو گروه مورد (شامل ۳۶ بیمار دارای تالاسمی ماژور یا اینترمدیا که حداقل ۱ سال هیدروکسی اوره مصرف کرده بودند) و گروه شاهد (شامل بیمارانی که داروی هیدروکسی اوره مصرف نکرده بودند یا کمتر از ۳ ماه از مصرف دارو در آنها می گذشت)، بررسی شدند. گروه شاهد از نظر سن، جنس و شدت بیماری با گروه مورد همسان شدند. شدت بیماری بر اساس درجه بندی خصوصیت بالینی و آزمایشگاهی بیماران صورت گرفت. اطلاعات به دست آمده در مورد مشخصات دموگرافیک، شدت بیماری، نتایج سونوگرافی کبد و سیستم صفراوی در پرسشنامه وارد گردید. تحلیل داده ها در نرم افزار (SPSS۱۱) و با استفاده از آزمون های Chi square، t و آزمون دقیق فیشر انجام گردید. یافته ها: در گروه مورد ۳۶ نفر [۲۰ زن (۵۵.۶ درصد)] و در گروه شاهد نیز ۳۶ نفر [۱۹ زن (۵۲.۸ درصد)] مورد مطالعه قرار گرفتند. مدت مصرف هیدروکسی اوره 25.5 ± 67.9 ماه با بیشترین مقدار ۱۰۸ ماه (۹ سال) بود. میانگین دوز مصرف هیدروکسی اوره 5.9 ± 14.9 میلیگرم به ازای کیلوگرم با بیشترین میزان 34mg/kg بود. در گروه شاهد برای ۱۳ نفر (۴۸.۱ درصد) نتیجه سونوگرافی سیستم صفراوی غیر نرمال گزارش شد، (۱۲ نفر سنگ صفراوی و ۱ نفر sludge صفراوی) که در گروه مورد این نتیجه برای ۶ نفر (۱۹.۴ درصد) گزارش گردید (۵ نفر سنگ صفراوی و ۱ نفر sludge صفراوی) که این اختلاف از نظر آماری معنادار بود ($P < 0.02$). در بین عوامل مختلف، جنس بیماران رابطه معناداری با اثر هیدروکسی اوره بر کاهش سنگ های صفراوی داشت. استنتاج: این مطالعه نشان داد که بروز سنگ های صفراوی در بیماران بتا تالاسمی ماژور و اینترمدیا مصرف کننده هیدروکسی اوره کمتر از بیماران همسان غیر مصرف کننده این دارو می باشد این امر مطرح کننده نقش پیشگیری کننده هیدروکسی اوره در بروز سنگ های صفراوی در بیماران بتا تالاسمی ماژور و اینترمدیا می باشد.

کلمات کلیدی:

تالاسمی اینترمدیا، سنگ صفراوی، Major β -thalassemia, Intermediate β -thalassemia, Cholelithiasis, Hydroxyurea

بتا تالاسمی اینترمدیا، سنگ صفراوی، هیدروکسی اوره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1791855>

